

1997 NOBEL
EDEBİYAT ÖDÜLÜ

Franca Rame Dario Fo Kadın Oyunları

Türkçesi: Füsun Demirel

Tiyatro Dizisi: 4

YALNIZ KADIN

Sahne dekoru: Sahne kenarlarında iki kapı. Bir kapıda sahne gerisinde. Sağdaki daire kapısı. Soldaki yatak odasının. Sahne gerisindeki kapı mutfağın. Sahne ortasında uzun bir masa ve üzerinde bir telefon, bir radyo, bir ütü, bir tas, bir süpürge. Masa önünde bir tabure. Ayrıca, odadaki herhangi bir mobilyanın üzerinde bir kase; içinde alkol, pomat, yara bandı, flaster vb. Duvara dayalı bir av tüfeği. Bir sandalye. Sahne herhangi bir orta sınıfın hizmetçi odası gibidir. İçeri, elinde çamaşır sepetiyle bir kadın girer. Üzerindeki sabahlığın göğsü açıktır. Radyo sonuna kadar açık çalmaktadır. Ütü masasına gelir. Erkek gömleğini alır, ütölemek ister gibidir. Gömleği silkelemek için, sahne önünde olduğu düşünülen pencereye doğru ilerler ve sanki karşı binada birisini görmekten çok memnun olmuşçasına durur. Yüksek sesle, dikkatlice.

Signora, Signora... Günaydın! Ne zamandan beri karşıda oturuyorsunuz. Taşındığınızı fark etmedim bile. Hep boş zannediyordum. Memnun oldum... (Bağırır)... "Memnun oldum" diyorum, duymuyor musunuz? Ha... haklısınız... radyo... bir dakika hemen kapatıyorum. (Devam eder) Kusura bakmayın... Evde yalnızken radyoyu sonuna kadar açmazsam kendimi asmak geçiyor içimden. Bu odada

YALNIZ KADIN

Sahne dekoru: Sahne kenarlarında iki kapı. Bir kapıda sahne gerisinde. Sağdaki daire kapısı. Soldaki yatak odasının. Sahne gerisindeki kapı mutfağın. Sahne ortasında uzun bir masa ve üzerinde bir telefon, bir radyo, bir ütü, bir tas, bir süpürge. Masa önünde bir tabure. Ayrıca, odadaki herhangi bir mobilyanın üzerinde bir kase; içinde alkol, pomat, yara bandı, flaster vb. Duvara dayalı bir av tüfeği. Bir sandalye. Sahne herhangi bir orta sınıfın hizmetçi odası gibidir. İçeri, elinde çamaşır sepetiyle bir kadın girer. Üzerindeki sabahlığın göğsü açıktır. Radyo sonuna kadar açık çalmaktadır. Ütü masasına gelir. Erkek gömleğini alır, ütülemez gibidir. Gömleği silkelemek için, sahne önünde olduğu düşünülen pencereye doğru ilerler ve sanki karşı binada birisini görmekten çok memnun olmuşçasına durur. Yüksek sesle, dikkatlice.

Signora, Signora... Günaydın! Ne zamandan beri karşıda oturuyorsunuz. Taşındığınızı fark etmedim bile. Hep boş zannediyordum. Memnun oldum... (Bağırır)... "Memnun oldum" diyorum, duymuyor musunuz? Ha... haklısınız... radyo... bir dakika hemen kapatıyorum. (Devam eder) Kusura bakmayın... Evde yalnızken radyoyu sonuna kadar açmazsam, kendimi asmak geçiyor içimden... Bu odada sürekli çalan bir CD var. (Kapıyı açmaya gider) Duyuyor musunuz? (Müzik sesi duyulur sonra kapıyı yeniden kapatır) Mutfakta da bir teyp... (Bir başka kapıyı açar. Kapatır.) Duydunuz mu? Böyle olunca evin içinde nereye gidersem gideyim kendimi hiç yalnız hissetmiyorum... (Masanın yanı-

na gider, işine başlar. Erkek gömleğini ütüler) Yoo, yatak odasında yok... daha neler... cık cık... orda televizyon var... hep açık durur... sesi de açık... Şimdi bir ayın var, ilahi söylüyorlar... Lehçe... ne dil... Tam papaların dili... Anlaşılması olanaksız... Evet... dans müziği olmayanlarda hoşuma gidiyor... aman gürültü olsun yeter... Beni yalnızlıktan kurtarıyor... Siz ne yapıyorsunuz yalnızlık çekmemek için? Haa oğlunuz var... Ne şans... Ay... ne aptalım benim de bir oğlum var, hatta benim iki tane var... Biri büyük, biri küçük... Hay Allah, kusura bakmayın sizinle konuşmaya dalınca öbürünü unuttum... Ama bana arkadaşlık etmezler... Büyük olan büyük, onun kendi arkadaşları var. Küçükü evde hep benimle ama oda küçük... hep uyur, kaka yapar, mama yer, horlar, hem de bir horlar, büyük adam gibi... Ama ben yakınmıyorum, evimde mutluyum, hiçbir şeyim eksik değil, kocam hiçbir şeyimi eksik etmez... Bana sera bitkisi gibi özen gösterir... Her şeyim var... Benim şeylerim var... buzdolabım var... Biliyorum herkesin buzdolabı var ama (Önemseyerek) benimki buzlara yuvarlak yuvarlak yapıyor. Sonra çamaşır makinem var... 24 silindirli... Yıkıyor ve kurutuyor, hem de nasıl kurutuyor. Bazen ütüleyebilmek için yeniden ıslatmam gerekiyor. Öylesine kazık gibi oluyor... Sonra düdüklü tencere var... Sonra mikser, mikserim var... Her odada müziğim var. Daha ne isterim... Eninde sonunda yalnız bir kadını... Hımm... vardı, yani geliyordu, gündelikçi... kaçtı, sonra bir başkası geldi o da kaçtı... Efendim? Yoo... hayır benim yüzümden değil... Şeyy (Sinirli) Kayınbiraderim yüzünden... Şey... elliyor... elliyordu yani... tam da oralarını... hastalandı... Maraz mı? Marazını bilmiyorum, bildiğim kızları ellediği... e tabii onlar da haklı olarak isyan

ediyorlardı. Siz olsanız onların yerinde sevgili signora... canınız burnunuzda tam iş yapıyorsunuz, bir el eteğinizin altından... trak... Siz bir bilseniz, kayınbiraderimde bir el var... Allahtan sadece bir tane var. Yok canım ne sandınız, kaza... bir araba kazası... düşünün daha 30 yaşında... (Bu konuşma esnasında pencere önündeki tabureye oturmuştur, komşuyla yüz yüze konuşur) O kadar genç... her tarafı kırık... Baştan aşağı alçıda, oturur durumda alçıya aldılar... rahat etsin diye... Yemek yemesi ve nefes alması için küçük bir delik bıraktılar, konuşamıyor da bir şeyler geveliyor bazen, hiçbir şey anlaşılmıyor. Gözleri de sağlam onun için gözlerini alçıya almadılar, dışarıda bıraktılar, sonra o elini de dışarıda bıraktılar o da sağlam... Bir de şeyi sağlam, nasıl denir... (Şaşkındır) Daha yeni tanıştık benim hakkımda yanlış şeyler düşünmenizi istemem, yani... şeyi sağlam kaldı... orası... hem de nasıl sağlam... Biraz fazla sağlam. Her an şey isteği var... anlarsınız ya... evet akli hep orda... okur, çok okur... hep öğrenir... porno dergilerden... Odası ağzına kadar o iğrenç dergilerle dolu, bilirsiniz ya o çeşitli pozisyonlardaki çıplak kadın resimleri olan dergiler... Rahatsız durumlarda... Bana sorarsanız, o zavallı kadınları da o pozları aldıktan sonra alçıya koymak lâzım kayınbiraderim gibi... Anatomik et parçaları, büyütülmüş, renkli... Sanki kasapların el ilanlarından alınmış... Bu resimlerden biri elime geçerse o gün biftik pişiremiyorum, midem bulanıyor... İşte böyle, kadınlar kaçınca kayınbiraderimle ben ilgilenmek zorunda kaldım. Kocam için... eninde sonunda onun kardeşi... (İşitmez) Ne-eee? Bana saygı gösterir... Bir o eksikti... Beni ellemeden önce muhakkak izin alır... Önce, mutlaka sorar... (Telefon çalar) Ah, kocam olacak... hep bu saatlerde arar beni, özür

dilerim bir dakika... *(Telefona gider)* Alo? Evet... Ne? Nee hastir bok... *(Telefonu kapar. Utanmıştır. Komşuya tebessüm eder)* Ah çok affedersiniz... ben aslında hiç kötü söz kullanmam ama bazen kaşınıyorlar... *(İşine devam eder)* Yok... yok... kocam değildi, daha neler... kim olduğunu bilmiyorum... Domuzun teki... günde iki üç... bin kere... telefon eder... Öylesine iğrenç sözler söyler ki, hani o sözlerden, sözlükte bile bulamazsınız... Nereden biliyorum olur mu? Baktım sözlüğe, bulamadım... Hasta mı? Baksanıza bende, evde bir hasta var, İtalya'daki bütün bu tür hastaların sorumluluğunu taşıyamam ya... *(Telefon yeniden çalar)* Bak gene o... Ağzını bile açamayacak bu kez... Dinle domuz... Seni uyarıyorum, telefon polis tarafından dinleniyor. *(Ses tonu yumuşar)* Ciao. *(Komşuya)* Kocam... Seninle ilgisi yok canım, sandım ki... bir adam durmadan telefon edip... seni soruyor... korkunç kötü sözler söylüyor... Sana kızgın... çok... diyor ki... ona borcun varmış... *(Ses tonu değişir)* Ben de korkutmak için polisten söz ettim... Evet... evdeyim... Aldo, sana yemin ederim ki evdeyim... Özür dilerim ama sen hangi numarayı çevirdin... E telefonu ben açtığıma göre nerde olabilirim, kapıyı üstüme kilitliyorsun ya... *(Komşuya)* Signora, görüyor musunuz şu kocamı... Alo... Hayır kimseyle konuşmuyorum... Evet, signora dedim, ama... ben arada kendi kendimi "signora" diye çağırıyorum. Hayır evde kimse yok... Evet kardeşin var ama burada değil, içerde. Evet bebek uyuyor, evet mamasını verdim, evet çişini de yaptırdım, evet kardeşinin de çişini yaptırdım... *(Kontrollü)* Kim sinirli... Diyorum ki için rahat olsun evde herkes çişini yaptı... Ciao, evet... hayır... hayır çok neşeliyim... *(Bağırır, çok sinirlidir)* Çok çok neşeliyim... Aldo çok neşeliyim... *(Bağırır)* Burada bir yandan ütü yapıyordum

bir yandan gülüyordum... evet Aldo, çok neşeliyiiiim... *(Telefonu kapatır ve telefona karşı çılgılık atar. Komşuya bakar, bir an, ciddidir ve sonra sessiz bir tebessüm eder. Yeniden sinirlerine hâkim olur.)* Gördünüz mü? Yalan söylemek zorunda kaldım... Yok... hayır o domuzun telefon ettiğini söyleyemem, sonra bana kızar... Evet biliyorum suç bende değil, ama diyor ki benim rahatsız olduğumu anladıkları için devamlı arıyorlar, böylece tatmin oluyorlar. Sonunda telefonu da kestirir diye korkuyorum. Zaten eve kilitliyor, hapisim... Sabah çıkarken beni kapatıyor... Alışveriş mi? *(Ütüye başlar)* Kendi yapıyor... Eh!. Bir şey oldu mu diye hep arar... Oysa ne olacak ki bizim evde, sıradan sessiz bir aileyiz işte... *(O anda röntgenciği görür. Göğsünü örter. Bağırırken)* Yakaladım işte seni... *(Komşuya)* Pardon bir dakika... Boş yere saklanma dürbünün camı güneşten parlıyor... Ayy... *(Elindeki ütüyü göğsüne yapıştırır)* Göğsümü yaktım... Yukarda... Siz göremezsiniz sizin pencerenizin daha üstünde... Bir röntgenci eksikti bugün... Görüyorsunuz değil mi, zavallı bir kadın kendi evinde biraz rahat bir giysiyle ütü bile ütüleyemiyor, bunların yüzünden paltoyla ütü yapacağız artık... *(Röntgenciye)* Değil mi? Dağ kıyafetleriyle, kayaklarla... Kayak yapmasını da bilmem... Düşüp her tarafımı kırarım... bizim kayınbiradere döneirim... *(Komşuya)* Polis mi? Yok... hayır, çağırmam... Sonra ne olur biliyor musunuz? Gelirler, zabıt tutarlar, evimde ne derece çıplak ya da giyimli olduğumu, röntgenciği erotik danslarla tahrik edip etmediğimi araştırırlar. Sonunda da ben evet ben, halka açık özel bir yerde uygunsuz davrandığım için suçlanır, ahlak zabıtasına ihbar edilirim. Yoo, teşekkür ederim, kendim çözümlmeyi yeğlerim. *(Tüfeği alır, röntgenciği hedefler)* Seni geberteceğim. Kaçtı... Tüfe-

ğın ucunu görmesi yetiyor... Ayı, alçak hayvan... bang bang bang... *(Tüfeği bırakır)* Sizi güldürdüm... Deli sanıyorsunuzdur beni... Eskisi gibi olmaktansa deli olmak daha iyi... Eskiden birdenbire öylesine umutsuzluğa kapılıyordum ki, iki ayda bir ilaç dolabında bulduğum her hapı yutuyordum. Ne bulursam, çocukların bağırsak kurdu tabletlerini bile yuttum umutsuzluktan... Ya da üç ay önce yaptığım gibi bileklerimi kesiyordum... Evet bileklerimi, bakın hâlâ izleri duruyor... *(Gösterir)* Gördünüz mü? Hayır signora özür dilerim ama bu bilek kesme öyküsünü size anlatamam. Gizli ve özel bir durum. Yani doğru bulmuyorum, çok yeni tanışıyoruz... *(Sesini değiştirir)* Anlatayım mı? Hayır, hayır ondan değil, sizin apartmana karşı güvenim arttı... beni rahatlatıyor... Belki bana da iyi gelir, belki biraz rahatlarım... Hüznü bir öykü... Evet... bir çocuk yüzünden oldu, benden on beş yaş küçük bir delikanlı, ayrıca yaşından da küçük gösteriyordu, utangaç, hassas, tatlı, duygulu... onunla sevişmek oğlumla sevişmek gibi bir şey olacaktı... Yaptım... Ne demek nasıl yaptım? Yaptım, oğlumla sevişmek gibi de olsa yaptım. Asıl korkunç olan ne biliyor musunuz? Utanmıyordum... Tersine mutluydum... Sabahtan akşama kadar şarkı söylüyordum, ama akşamları... ağlıyordum... 'Ahlaksızın' diyordum kendi kendime... *(Klakson sesi)* Ah, affedersiniz kayınbiraderim çağırıyor, böyle klaksonla çağırır, bir dakika hemen dönerim... *(Sağdaki kapıdan başını uzatıp)* Ne var canım? Rahat dur biraz, biriyle konuşuyorum... *(Telefon çalar. Kapıyı kapatır telefona koşar)* Alo... Ne var Aldo... *(Komşuya)* Gene kocam. *(Kocasına)* niye hemen aradın böyle? Evet evet seni duyuyorum... Kim gelirse? Para isteyen mi? *(Kendi kendine)* Kim bu para isteyen... Haa, durmadan te-

lefon eden... Eee, ne yapayım... evde kilitliyim zaten, anahtar deliğinden geçemem ya... Haa evde yokmuşum gibi yapacağım... Radyoyu, pikabı, televizyonu kapatırım... tamam... Nasıl istersen... Başüstüne... komutanım... Hatta ne yapacağım biliyor musun... Banyoya gideceğim, kendimi kenefe atacağım, sifonu da üstüme çekeceğim... Bir de bozuluyor... *(Telefonu çarpıp kapatır)* Eee Allah kahretsin seni... Gelince ağzımı burnumu kıracaktı... Beni? Benim kocam? Döver... *(Ütüye devam eder)* Ama diyor ki beni sevdiği için, bana taptığı için yapıyormuş... Ben çocuk gibiymişim, onun beni koruması gerekiyormuş... Ya ondan nasıl korunacağım? Kümese tıklımış aptal tavuk gibi davranır, döver sonra da sevişmek ister... Evet sevişmek... Benim isteyip istememem onun umurunda bile olmaz... Hep hazır olmalıyım, hep hazır... Neskafe gibi... Yıkanmış, parfümlenmiş, tüyleri alınmış, sıcak, kıvrak, istekli ama suskun... Yalnız arada solumalıyım, arada ufak çığlıklar atmalıyım çok zevklendiğimi belli etmek için... Oysa ben hoşlanmıyorum, hiçbir şey hissetmiyorum yani şey yani o sözcük var ya... ne sözcük, yani ne sözcük! Hiç söyleyemiyorum... orgazm... İğrenç bir hayvan adı gibi... Orangutanla köpek başlı maymun arası küçük bir hayvan... Gazetede başlık okur gibi... Çok gelişmiş bir orgazm, Amerikan sirkinden kaçtı, çıldıran bir orgazm hayvanat bahçesinde bir rahibeye saldırdı sonra, "orgazma ulaştı" denince, koş koş otopüse yetişen biri geliyor gözümün önüne. *(Güler)* Size de öyle gelmiyor mu? OR-GAZ-M... Ne sözcük ama... O kadar söz varken, örneğin "İskemle" evet iskemle, iskemleye ulaştım deyince, önce ayıp bir şey yapıldığı akla gelmez, sonra da yorulmuşsa dinlenir insan... *(Güler)* Nerde kalmıştık? Hah özür

dilerim bu orgazm ipin ucunu kaçırttı bana... Kocamla hiçbir şey duymuyorum... (Kısık sesle) Kimseye söylemeyin ha... (Oturduğu yerde asker gibi hareketler yapar) Böyle "Hazırol," bitince de "Rahat" hayır yüksek sesle değil, içimden, kendi kendime, ben hep içimden konuşurum "rahat" deyince ben de rahatça uyurum... Neden bir şey hissetmediğimi bilmiyorum. Katılıp kalıyorum işte... Şeymişim gibi geliyor... (Sözcüğü bulamaz. Komşusu fısıldar. Çok sevinir.) Eveet... Buraya taşınmak için neden bunca yıl beklediniz. Kaç zamandır düşünüyordum. Üstelik ne kadar, basit bir sözcük "Kullanılmış" evet kullanılmış, elektrikli tıraş makinesi gibi, saç kurutma makinesi gibi... Belki de benim pek fazla cinsel deneyimim olmadı da ondan... İki kez oldu... Biri kocamla ki o sayılmaz, biri daha küçükken, ben 10 yaşındaydım, oğlan 12... Benden beter cahil, umarım büyüyünce öğrenmiştir. İkimizin de o işten haberi yoktu... Yalnız çocukların katından doğduğunu biliyorduk. Hayır hiçbir şey hissetmedim, hiçbir şey... Yalnız buram çok acıdı... Evet burası, göbeğim, evet çünkü sevişilecek yer orası sanıyorduk. Oğlan itip duruyordu. Günlerce göbeğimi kıpkırmızı dolaştım. (Güler) Annem kızamık çıkarıyorum sandı. Zavallı. Kocama hiç sözünü etmedim tabii... Yoksa aradan on yıl geçse en ufak tartışmada, "sen sus, o göbek meselesi, unutulmadı daha orospu" der. Lâfını bile etmedim rahibe söyledim, günah çıkarttım. O da, 'bir daha yapma' dedi... Sonra büyüdüm, bir daha da cinsel deneyimim olmadı. E hayır o göbek işi hoşuma gitmedi... Büyüdüm, nişanlandım, kız arkadaşlarım bana anlattılar. Düğün günü öyle heyecanlıydım ki... Boğazımı parçalarcasına şarkı söylüyordum. Hayır... sesli değil... içimden... ben her şeyi içimden yaparım. Kilisede de içim-

den şarkı söylüyordum. "Aşk geliyor lay lay lay aşk geliyor" ama aşk yerine kocam geldi... İlk seferinde nasıl kötü oldum bilseniz. "Nasıl? Bu kadar mı?" diye soruyordum kendi kendime. Nasıl kötü oldum ama ilk seferinde... İlk seferinde de son seferinde de... Sormak mı? Kime? Sonra kadın dergilerini okumaya başladım ve bir şey keşfettim. Şunu keşfettim, biz kadınların bazı duyarlı noktaları var. Ve bu noktalar erkeklerin dokunmasıyla en yüksek duyarlılıklara ulaşıyorlar. Haa biliyor muydunuz? Ne biliyorsunuz bakalım? Kaç nokta var peki? Yaa. Dergide çıplak bir kadın resmi vardı, bölgelere ayrılmış, hani bazı kasaplarda sığır resimleri vardır bölgelere ayrılmış onun gibi, İtalya haritası gibi, her bölge duyarlılık oranına göre dehşet renklere boyanmış. Duyarlılığına göre açık ya da koyu. Örneğin sokum ateş kırmızısı, sonra burası boynun arkası, kasapların fileto dedikleri mor, sonra sırttan fileto turuncu, o sokum dedikleri var ya, başka şey gerektirmez, sonra butlar, bacak araları, yapmasını bilene kasıklar, delirtici çığlıklar atacak kadar erotik zevkler verir. Yumuşacık, rozbif gibi... sonra baldırlar, hele o butlar... Ama kocamla olunca ne but ne rozbif ne fileto, hiçbir şey hissetmiyorum. Sonunda boşverdim, bütün kadınların böyle olduklarını sanıyordum. O oğlanı tanıyınca kadar. Bakın nasıl oldu: Büyük oğlum büyümüştü, fazla yapacak işim yoktu, kocama dedim ki... "Dinle, ev kadını olmaktan bıktım. Daha entelektüel bir iş yapmak istiyorum, dil öğrenmek örneğin... İngilizce... evet, düşün bir İngiltere'ye gitmeye kalksak ne olacak?" dedim... o da 'Aferin sana' dedi ve eve üniversitede okuyan çok iyi İngilizce konuşan 26 yaşlarında bir oğlan getirdi. Yirmi gün geçti geçmedi ben bu İngilizceci oğlanın bana deli gibi âşık olduğunu fark et-

tim. Nasıl mı fark ettim? Evet örneğin yüzüne bakınca kıpkırmızı oluyordu, kazara eli elime deyse, tir tir titremeye başlıyordu. İngilizce kekelemeye başlıyordu tabii hiçbir şey anlaşılıyordu. Bu duygusal davranışlara hiç alışkın değildim. Benim yaşamımda yalnız kayınbiraderin el atmaları, telefondaki iğrenç sözcükler bir de kocam tarafından kullanılmak vardı. O zaman etkilendiğimi fark ettim, mideme ağrılar giriyordu... sinirsel gastrit! Ve kendi kendime "günaha doğru yuvarlanıyorsun" dedim ve İngilizce defterini kapattım. Oğlan çok kötü oldu. Her sabah alışverişe çıktığımda da onu kapıda beni bekler buluyordum, sararmış, solmuş, üzgün... beyaz yağmurluğuyla ne kadar yakışıklıydı. Sanki Yul Brayner'in gençliği! Mavi gözüyle bana bakıyordu, hayır signora, iki gözü vardı... Benim konuşma tarzım böyle. Ona diyordum ki "Git buradan, sana uygun bir kadın değilim ben, git Allah aşkına, neredeyse anan yaşımdayım, kendi yaşına uygun bir kız bul. Git buradan" çok korktu... Sonra bir gün unutulmaz bir şey yaptı. Bir gün her zamanki gibi alışverişe çıktım ki, yok... Öyle kötü oldum ki, "Ne yapalım" dedim kendi kendime... "Bıktı herhalde" Köşeyi dönüp şu bizim meydana çıktım, bir şey dikkatimi çekti... Evlerin duvarına koskocaman kırmızı yağlı boyayla "Seni seviyorum Maria' 'I love you Maria' yazılmış... Kimse anlamasın diye İngilizce yazmış. Maria benim adım. Deli gibi eve koştum. Yeter artık unutmam gerek unutmam gerek ve unutmak için içmeye başladım... Konyak... Acı... Nasıl acı bu konyak... Neden bu kadar acı yapıyorlar ki? İlaç gibi yutuyordum... Burada böylece kalakaldım, acılarımla baş başa, radyo çalışıyordu, telefon çalışıyordu, kayınbiraderim klakson çalışıyordu.. (Klakson çalar) İşte yine... Ne var? (Ka-

pıya gider) Uslu otur şimdi yapamam bir arkadaşımın konuşuyorum. Adi köpek... Bilseniz o klaksonla ne küfürler ediyor bana... Günün birinde bir tekmede, o tekerlekli sandalyesiyle merdivenlerden aşağı yuvarlayacağım onu... (Klaksonla küfür eder gibi bir ses çıkar) Son çalışın olur inşallah... Nerde kalmıştım? Evet, sarhoş olmuşum öyle yerlerde sürünecek kadar değil, neşelenmişim. Kapıyı, kim çaldı kim dersiniz? Oğlanın annesi... Tuhaf, rahatsız edici bir durum. Bana 'Signora, beni yanlış anlamayın, umutsuzluktan geldim buraya kadar, oğlum sizin aşkınızdan ölüyor' dedi... 'Yemiyor, içmiyor, uyumuyor, onu kurtarın, hiç olmazsa gelip bir hatırmı sorun...' Ne yapabilirdim, bende anayım, gittim... Oğlanın odasına girdim... Yataktaydı... zayıf, hüzünlü, bembeyaz paçavra gibiydi, hayır beyaz yağmurluğu yoktu... Beni görür görmez ağlamaya başladı. Sonra annesi gitti. Yalnız kaldık... Bana sarıldı, bende ona sarıldım, beni öptü, bende onu öptüm. Sonra "yeter" dedim. "Seninle konuşmam gerek, söylemekten utanıyorum artık, bende senden hoşlanıyorum, hatta seni seviyorum, sana aşığım..." Nasıl bağırdım... Konyaktan tabii... "sana aşığım" Sonra söylediler, apartmanda herkes cama fırlamış... "Kim aşık bu apartmanda?" "Dördüncü katta aşık olan var mı?" "Yoo hayır bizde yok" Düştüğüm duruma bak... Allaha beni kimse tanımıyordu! Sana aşığım... ama seninle sevişmem... iki oğlum, bir kocam var ve bir kayınbiraderim var" O zaman yataktan fırladı... çıplaktı... çırılçıplak... Orada duran bir bıçağı aldı ve gırtlığına dayadı... "Eğer benimle sevişmezsen... kendimi öldürürüm" Ben katil değilim, öyle bir şeydi signora, öyle tatlı, öyle sıcak, o öpücükler, okşayışlar... Allah o bıçaktan razı olsun. Böylece

aşkı keşfettim. Sevişmeyi, o kocamın yaptığını değil ama... ben altta... o üstte taratam taratam taratam, taş kırma makinesi gibi... Aşk çok tatlı bir şey, çok tatlı... Ertesi gün gene gittim oraya, ertesi gün gene, daha ertesi gün gene, daha daha ertesi gün, bütün ertesi günler... Anlıyor musunuz signora? Hastaydı... Buraya döndüğüm zaman aptal gibi oluyordum... Ne demek neden? Benim yaşıma gelip, yalnız filmlerde olduğunu sandığımız şeylerin, yaşamda da olabileceğini fark etmek, keşfetmek... Kocam halimi fark etti ve içtiğimi sandı. Konyağı dolaba kilitledi. Gerzek... ama sonra kuşkulandı... izledi... Bir gün oradaydım, oğlanın odasında, ayakta çıplak, o da orada ayakta çıplak, birbirimize hal hatır soruyorduk. "Nasılsın? İyiyim, sen?" Kapı ardına kadar açıldı ve içeri kocam girdi, giyinik... O kadar şaşırımdı ki ne diyeceğimi bilemedim... "Aaa, sen misin?" dedim... E Signora, yani insanın her gün başına gelebilecek şey değil ki, orda öyle çıplak duruyorsun, yanında gene çıplak bir yabancı ve kocan palto-lu... Ben öyle der demez... "Evet beniiiiim alçaaak" ... Bana alçak dedi. Deli gibi bağırmağa başladı, oğlanı boğmak istiyordu, aynı anda beni de boğmak istiyordu... ama kocamın yalnız iki eli var... ne kadar sıkısa olmuyordu... Ayrıca ben yardımcı da oluyordum ama kendi boğazımı sıkıyordum, boynumu oğlanın boynuna doğru itiyordum, nefes almayı da kestim, ağzımı kapadım. Sonra birden burnum kendi kendine nefes almaya başladı. Bağımsız bir burnum var. Annesi, kız kardeşi, ninesi geldiler. Ben ortada çıplak solucan gibi bağımsız burnumla. Banyoya kaçtım kendimi içeri kilitledim. Orada bulduğum bir jileti aldım ve kırt kırt kırt kırt, bütün damarlarımı kesmeye başladım. Arıyordum. İşte bir tane daha kırt... bir daha kırt... ne çok da-

marımız varmış... Uzunlamasına kesiyordum, çabuk ölmek için. Kocam beni kendi öldürmek istiyordu ya kapıyı kırdı. Beni öyle kanlar içinde görünce... kıpkırmızı... Benim kanım da çok kırmızıdır yani... Bana, "kendini öldürme seni hastaneye götüreceğim" dedi... Beni güzelce sardı, sarmaladı, arabayı kirletmemek için sonra hastaneye götürdü, sonra affetti, çok büyük lütufta bulundu. O günden sonra da beni eve kilitledi... Tabii resmen haczetti... Yasal olmadığını biliyorum... (Komşuya cevap) Polis mi? Aaa sizde de polis hastalığı var... Orduda da bir akrabanız var mı bari? Polise haber veremem... Çünkü gelirlerse o oğlanla olan hikâye ortaya çıkar, bizi ayırırlar doğal olarak, kocam doğal olarak çocukları alır, karşılığında da doğal olarak kayınbiraderimi bana bırakır... Hayır hayır, bakın ben... (Telefon) Aloo... canım... Neden telefon ediyorsun... (Komşuya) O... oğlan... Yalvarıyorum telefon etme bana... Seni nasıl görebilirim, eve kilitliyor beni... Gelip açacak mısın? Neyle? Sakın böyle bir şey yapma... Alo... Alo... kapattı... Deli... deli... Açmaya geleceğini söyledi. Eğri bir çiviyle... Evet biliyorum açamaz ama ya kiracılarından biri onu elinde eğri bir çiviyle kapımı kurcalarken görürse. (Kapı sesi) İşte... geldi bile... Git buradan kocam geliyor... Kim o? Para mı? Ne parası? Aman Allahım... çat-tık... O... parasını isteyen... Evde kimse yok... Evet ben varım, ama ben hizmetçiyim... Evet, dedim kocam, çünkü benim kocam ahçı... Hayır efendim yoklar... Bir gemi yolculuğuna çıktılar arabayla... Dinleyin, bana kapıyı açmamam konusunda emir verildi, kimseyle konuşmamam, radyoyu, pikabı da açmamam. İstesem de kapıyı zaten açmamam çünkü anahtarım yok. Aman Allahım ne dedim ben... anahtarım yok çünkü beni kapatıyorlar, benim patronla-

rım yani, ev sahipleri hırsızlık ettiğimi sanıyorlar, onun için. Yok, yok, merak etmeyin, açlıktan ölmem, burası yiyecek dolu... Polis mi? Ne polisi, nerden çıktı şimdi polis? *(Kendi kendine)* Bana kalırsa bu karşıdaki signoranın akra-bası... Hey, buraya baksanıza, gitti... *(Komşuya)* Polis çağırmaya gitti. Bence numara yapıyor, beni korkutmak için... Gene kapı çalınıyor... Kim dersiniz acaba? Para isteyen mi, polis mi, benim oğlan mı? Kimseye cevap vermeyeceğim. İster misin gerçekten polis olsun. *(Dışarıdan 'Maria, Maria' diye bir ses duyur)* Kocam Aldo... Ne diye çalıp duruyorsun. Zili bozdun, anahtarın var açsana... Anahtarımı kaybettin. Aman Tanrım, ne olacağım şimdi ben. Açlıktan öleceğim, diri diri gömüldüm ben, bebek, kayınbirader. Ne ölüm ne ölüm... *(Kocasına)* Bana bak arkadaşın geldi... evet o parasını isteyen.. Polis çağırmaya gitti... Hayır benimle konuşmadı, ben aptal mıyım... Hizmetçiyle konuştu... Hangi hizmetçiyle? Hizmetçimiz yok ki... Tabii ki hizmetçi var... Hizmetçi, hastabakıcı, bebek bakıcısı, gündelikçi, her şeyi yapan, her şeyi yıkayan, kendini şaaptıran, hayır ne isteriğim ne de deli ve çok memnunum polisin geleceğine, böylece bu iş de biter... Evet git defol, şeytan görsün yüzünü... Hipermetrop... O kadar küfür bilirim kırk yılın başında birini edeyim dedim, aklıma gelene bak. Hipermetrop... *(Komşuya)* Oysa gözleri gayet iyi görür... Ne duruma düştüm. Amaan çok tasaydı... *(Çocuk ağlaması)* Bebek. Signora bebek ağlıyor... Evet korktum... Doğduğundan beri hiç uyanmamıştı... *(Sol kapıya koşar)* Benim odamda ne işin var senin... Pis köpek, beni buraya getirebilmek için bebeği uyandırdın. Ne yapıyorsun, dur, çekiştirip durma. Bırak beni. Hadi bakayım bıdı bıdı bıdı... Allah kahretsin, yeni sabahlığımı yırttı. *(Telefon)*... Geliyorum la-

net olsun... Abin gelince görüşürüz seninle. Geri gelirse... *(Telefon)* Alo... Dinleyin yeter artık... Eğer bu terbiyesizliklere bir son vermezseniz, bir gün tepem atacak ve telefona bir bomba koyacağım. Dış etleriniz havaya uçacak, iğrenç herif, hiç utanmanız yok mu? Ben bir anneyim. Sizin ihtiyar, beyaz saçlı anneciğimize biri söylese bu söylediklerinizi. A susuyor... susuyor terbiyesiz... Sihirli sözcüğü buldum sonunda... Her namuslu İtalyan erkeğinin yüreğini attıran tek sözcük MAMMA! Öksüzmüş, yetimmiş, miş'li domuz, iğrenç köpek... Signora... kayınbiraderimin yaptığını gördünüz mü, bebeği uyandıracak kadar azdı... Signora, signora gitti... *(Bebek ağlaması)* Onun yerine röntgenci geldi... Uslu dur bıdı bıdı... Bir röntgenci nasıl öldürülür annen sana şimdi gösterecek... Orda dur, şimdi dönüyorum... *(Kapı çalar)* Kim o? Yalvarırım git... Kocam gelmek üzere ayrıca polis de gelecek, ayrıca borç veren adam da gelmek üzere. Kilidi kurcalama o çiviyle, nasıl olsa açmana olanak yok. Açıldı... Aman Allah açtı... Hayır giremezsin... Zinciri takıyorum... İmndaat... Signora signora... ah... neyse ki çıktınız... Deli oğlan kapıyı açtı, hayır giremez çünkü zinciri taktım evet şimdi söylüyorum... Git git evimden... *(Kapı aralığından el görünür)* o el ne öyle? Ne var? Elimi sıkmak mı istiyorsun? Ama anlamak istemiyorsun, kocam gelmek üzere. Ne ısrarcı şey... Peki ama çabuk ol... Ne çekip duruyorsun kapı aralığından geçemem ya... Bırak beni, bebek ağlıyor, mama vermem gerek, git şimdi... Git ama o eğri çiviyle yeniden kapat kilidi, hatta kapıcıya bırak kocam anahtarı kaybetmiş... *(Bebek ağlaması)* Uslu dur bakayım şimdi getiriyorum mamamı... *(Oğlanın eli içerde, mutfaktan büyük bir kaşıkla gelir)* Git buradan... Bak sabrım taşıyor... Bak cezalandıracağım seni... Bak bu

kaşıkla seni bıçaklarsam bütün parmaklarını keserim... İnanmıyor musun? (Oğlanın eline bir darbe indirir) Signora bu kaşıkla bıçakladım, ne yapacağım şimdi signora? Ne diyorsunuz siz? Ha tentürdiyot... Doğru haklısınız, tentürdiyot sürmek gerek... Evet var tabii... Kocam hiçbir şeyimi eksik etmez. (Pamukla, tentürdiyotu alır) Kımıldama. Hayır, yakmaz, çocuklar için olan bu... Canım, canım... nasıl kesmişim affet beni... Şimdi git... Bir öpücük mü? dudaklarından mı? (Elini öper) Hayır, dudaklarından olmaz... Hayır özür dilerim ama zinciri de açamam... Başım aralıktan geçmez kulaklarıma takılır... Ne ısrarcısın... Bırak beni... bırak... Allah kahretsin başım. Başım kapıya sıkıştı... İt... it... dudaklarıyla değil salak... Elinle... (Başını kurtarır) Ah... çok acıdı... Bütün yüzüm sıyrıldı... Yeter... (Oğlan eliyle kapıyı yumruklar) Bateria çalmanın tam da sırası şimdi... Git buradan... Ne oluyor... Eyvaaaah! Signora signora eli kapıya sıkıştı kaldı... Artık ölene kadar kolu içerde kalacak, kocam beni keser... (Umutsuz) N'apıcam şimdi? Evet, su, sabun, sabunlu su, yüzük çıkartır gibi... (Röntgenciye) Defol defol... Sıcak... sıcak daha iyi gelir... sapık... Röntgenciye takip et, oğlana sıcak su ver, bebeğe mama ver, ş'apıcıya ş'aptır... (Telefon) Domuzun telefonuna cevap... Alo domuz... Ciao... Nasıl? Kimsiniz? Özür dilerim kocam sandım da... Hayır... Kocam evde yok... bana söylemek isterseniz... Evet evet... Bakın ne diyeceğim... Hayırlı olsun oğlan olur inşallah... Bakın yanlış numara çevirmişsiniz... Evet... Bir adam oturuyor burda... benim kocam... ama benim kocam yalnız gebe bırakır... Ha? Kızınızı da mı? Bakın bana söylemedi... Ne domuz! Kızınız kaç yaşında? 16 yaşında, daha doldurmadı ha neyse, demek istiyorum ki... Özür dilerim ama sizde 16 yaşındaki

kızınızı ortalıkta, başka kadınların kocalarından hamile kalmaya bırakacağınıza eve kilitleydiniz... Kocam beni eve kilitliyor, bu yaşta... siz de kilitleyin... Ahlaksız... Bana orospu dedi... Kocam kızını gebe bırakıyor o bana orospu diyor... (Oğlan kadını yakalar) Bırak beni... Aile faciası oluyor burada... kocam gebe... (Mutfağa gider, çocuk maması elinde girer) ... Geliyorum, geliyorum... Allah kahretsin... (Diğer odaya geçer) Ne kadar sıcak mama da... Doğru dur, solak, çekme, dikkat et mama çok sıcak... Allah kahretsin... (Klakson sesi) (Sahneye döner) Signora yapacağımı yaptım. Sıcak mamayı gözüne döktüm... Hayır bebeğin değil kayınbiraderim, ne yapacağım? Krem... Nivea... tabii var, kocam hiçbir şeyimi eksik bırakmaz... (Oğlanın eli) Bırak beni kayınbiraderimi yaktım... Geldim işte, yanıyor mu? Ama sende... Bırak beni... bırak beni... Şimdi kafandan aşağı kaynar suyu geçireceğim... (Kayınbirader bırakır) Aaa, anladın sonunda... (Oğlanın eline koşar) Çabuk, sok elini buraya, yok canım, o kadar sıcak değil, kayınbiraderi korkutmak için öyle dedim... (Oğlan inleyerek elini çeker) Sıcak mı? Ama gördün mü işte elini kurtardım... Şimdi git hadi... Yandı mı? Al bu merhemi sür... Ne yapıyorsun, bırak beni... Delirdin mi sen? Bırak beni. Bak bir gören olsa, bizi böylece aramızda kapı, karakola götürür...

Bırak beni, alınıyorum ama, bana saygısızlık ediyorsun. Bak seni cezalandıracağım... cezalandıracağım... İnanmıyorsun ha? Bak bakalım... (Kapıyı hızla kapar, eli kapıya sıkışır. Oğlan çılgınlık atar) Onu cezalandırdım, çünkü beni düş kırıklığına uğrattı, onun aşık olduğuna inanıyordum, ama yok o da öbürleri gibi domuzun tekiymiş... Signora, artık dayanamıyorum. Dayanamıyorum... (Bebek ağlaması) bebeğim, bebeğime gidiyorum... yalnız onu seviyorum

artık... (Telefon ve klakson çalmaya başlar) Sus, sus dedim salak... Yeter yeter. (Tüfeği alır, boğazına dayar) Kendimi öldüreceğim, öldüreceğim kendimi... (Komşuyu dinler) Evet... evet... evet... Ne yapıyordum ben... aman Allahım... sağ olun signora... iyi ki bana komşu geldiniz... Evet, hemen yapıyorum... Ne güzel akıl verdiniz bana... (Klakson sesi) Evet canım, buradayım, hazırım... Gel, gel, gel, de seninle erotik bir gezinti yapalım... Cama dikkat et... (Kayımbiraderin arabasını merdivenlerden aşağı yuvarlar) Bir!! Röntgenci de röntgenleyemeyecek artık. (Çocuk ağlaması kesilir. Kadın, yatak odasına yönelir. Ve sahne ortasına doğru aniden dönüp gözünü röntgenciye çevirir, tatlılıkla selamlar. Seksi hareketlerle masaya yaklaşır, öpücük yollar. Aniden tüfeği alır ve ateşler) İki!! (Telefon çalar) Alo... Aldo... Evet, sakinim, evet evet, burada her şey yolunda... Evet çıkabilirsin, seni bekliyorum... (Telefonu kapatır) Hayır, signora merak etmeyin sakinim... çok sakinim... Bekliyorum... Sakinim, bekliyorum. (Tüfeği alır ve kapının karşısına geçerek nişan alır, beklemeye başlar..)

Sahne kararır ve müzik girer.